

CARTA DE DRETS I DEURES DEL PACIENT

(Llei 5/2003, de 4 d'abril, de salut de les Illes Balears)

DRETS

1. Dret a rebre una atenció sanitària integral dels seus problemes de salut amb un funcionament eficient dels recursos sanitaris disponibles.
2. Dret al respecte a la personalitat, la dignitat humana i la intimitat, de tal manera que no pugui ser discriminat per raons de tipus social, econòmic, moral o ideològic.
3. Dret a la confidencialitat de tota la informació relacionada amb el procés assistencial, inclòs el secret sobre l'estada a centres i establiments sanitaris, llevat que no sigui possible per exigències legals. El personal dels centres i dels serveis sanitaris només poden revelar les dades relatives als processos assistencials dels pacients en els casos previstos per la llei.
4. Dret a obtenir informació sobre els diversos serveis sanitaris a què pot accedir i sobre el cost econòmic de les prestacions i els requisits per fer-ne ús. Dret a rebre informació completa i continuada —verbal i per escrit, en un llenguatge comprensible— sobre el procés assistencial, inclosos el diagnòstic, les alternatives de tractament, els riscos i els pronòstics.
5. Dret a obtenir a tots els centres i serveis sanitaris una còpia de la carta de drets i deures per la qual s'ha de regir la relació entre aquells i els usuaris.
6. Dret a rebre informació sanitària en la forma més idònia per entendre-la i en una de les llengües oficials de la comunitat autònoma, de tal manera que sigui intel·ligible per als pacients.
7. Dret a determinar lliurement quina és la millor de les alternatives que el responsable mèdic del cas li presenta. Per aquest motiu, és necessari el consentiment manifest del pacient abans de qualsevol actuació, excepte en els casos següents:
  - Quan la urgència no admeti demora.
  - Quan el fet de no seguir un tractament suposi un risc per a la salut pública.
  - Quan hi hagi algun imperatiu legal.
  - Quan el pacient no estigui capacitat per prendre decisions. En aquest cas, aquest dret correspon als seus familiars o als representants legals.
8. Dret a negar-se a rebre un tractament, llevat dels supòsits assenyalats en el punt 7. Per això el pacient ha de signar el document pertinent, en el qual ha de quedar ben clar que ha estat informat i que rebutja el procediment proposat.
9. Dret a l'assignació d'un metge, del qual n'ha de saber el nom, que serà el seu interlocutor vàlid amb l'equip assistencial. Quan aquest metge estigui absent, un altre facultatiu del mateix equip n'ha d'assumir la responsabilitat.

10. Dret que tot el procés assistencial consti per escrit. Aquesta informació i les proves fetes constitueixen la història clínica.
11. Dret a ser advertit sobre la possibilitat que els procediments de pronòstic, diagnòstics i terapèutics que se li apliquin s'utilitzaran en un projecte docent o de recerca, que en cap cas ha de suposar un risc addicional per a la seva salut, d'acord amb els principis i les normes que estableix la Declaració d'Hèlsinki. Tot i això, és imprescindible el consentiment exprés del pacient, que té el dret a denegar que es facin recerques, experiments o assaigs clínics sense rebre informació sobre els mètodes dels principis bàsics i les normes que estableix la Declaració d'Hèlsinki. Així mateix, les activitats docents requereixen el consentiment exprés del pacient.
12. Dret a gaudir d'un funcionament correcte dels serveis assistencials i administratius i d'unes condicions acceptables d'habitabilitat, higiene, alimentació, seguretat i respecte a la intimitat.
13. Dret a suportar una incidència mínima en l'hospitalització —si es dona el cas— en les seves relacions socials i personals. Per a això, els hospitals li han de facilitar un règim de visites ampli, accés als mitjans i als sistemes de comunicació i de cultura i també la possibilitat de fer activitats que fomentin les relacions socials i l'entreteniment.
14. Dret a rebre informació sobre els aspectes de les activitats assistencials que afecten el procés assistencial i la seva situació personal. Dret a no voler ser informat, a tenir la possibilitat de triar entre les distintes alternatives terapèutiques del centre, a renunciar al tractament i a autoritzar una altra persona a rebre aquesta informació.
15. Dret a conèixer les vies formals per presentar reclamacions, queixes, suggeriments i, en general, per comunicar-se amb l'Administració, i a obtenir-ne una resposta en els termes prevists reglamentàriament.
16. Dret a exhaurir la possibilitat raonable de superació de la malaltia. Els hospitals han de proporcionar l'ajuda necessària per preparar el pacient per a la mort, tant en els aspectes materials com en els espirituals.
17. Dret a rebre de les institucions sanitàries una assistència tècnica correcta amb personal qualificat, un aprofitament màxim dels mitjans disponibles i una assistència amb el mínim de molèsties i riscos psíquics i físics.
18. Drets específics de les mares, dels nadons i drets comuns de les mares i dels pares (articles 7, 8 i 9 de la Llei 5/2003).

1. Deure de complir les prescripcions sanitàries generals, comunes a tota la població, i les específiques, determinades pels serveis sanitaris.
2. Deure de tenir cura de les instal·lacions i de col·laborar en el manteniment de l'habitabilitat, la higiene i la seguretat de les institucions sanitàries.
3. Deure de responsabilitzar-se de l'ús adequat de les prestacions del sistema sanitari, especialment pel que fa a la utilització dels serveis, dels procediments de baixa laboral o d'incapacitat permanent i de les prestacions terapèutiques i socials.
4. Deure de complir les normes i els procediments d'ús i accés als drets atorgats per la Llei i de respectar les normes establertes a cada centre i el personal que hi presti servei.
5. Deure de signar el document pertinent en el cas que es negui a acceptar les actuacions sanitàries o el tractament. En aquest document ha de quedar expressat amb claredat que el pacient n'ha estat prou informat i que rebutja el procediment proposat.
6. Deure d'avisar al més aviat possible el sistema sanitari sobre el fet que no farà ús d'un servei programat, amb la finalitat de poder planificar adequadament els serveis i de permetre que un altre usuari ocupi el seu lloc en la llista d'espera.
7. Deure de cooperar amb l'autoritat sanitària en la prevenció de les malalties.